

Gmina Nurzec Stacja

Gmina Nurzec-Stacja zajmuje powierzchnię 214 km². Położona 20 km na wschód od miasta powiatowego Siemiatycze i 100 km na południe od Białegostoku. Od wschodu graniczy bezpośrednio z Białorusią. Przez miejscowość gminną przebiega linia kolejowa Czeremcha - Siedlce, a tuż obok droga wojewódzka 693 Kleszczele - Siemiatycze, stanowiąca element trasy turystów kierujących się do Puszczy Białowieskiej. Przez teren gminy przebiegają dwa szlaki turystyczne Kupiecki i Doliny Moszczoniej.

Połowę powierzchni gminy stanowią lasy. Dzięki swej urokliwości i bogactwie runa leśnego przyciągają do siebie liczne rzesze odwiedzających je osób. Obok rolnictwa lasy stanowią podstawowe źródło dochodu dla większości mieszkańców naszej gminy, tj. blisko 5 tys. osób. Połowę powierzchni gminy stanowią lasy. Dzięki swej urokliwości i bogactwie runa leśnego przyciągają do siebie liczne rzesze odwiedzających je osób. Obok rolnictwa lasy stanowią podstawowe źródło dochodu dla większości mieszkańców naszej gminy, tj. blisko 5 tys. osób.

Na naszym terenie przemysł praktycznie nie występuje. Wyjątek stanowi przetwórstwo drewna, które zaspokaja potrzeby Gminy Nurzec-Stacja oraz przyległego rejonu. Przyszłość naszej gminy ukierunkowana jest proekologicznie na agroturystykę z produkcją zdrowej żywności i zielarstwa.

Gmina Nurzec-Stacja położona jest wśród lasów głównie mieszanych, które dzięki wyjątkowej czystości kwalifikują je do czołówki regionu "Zielonych Płuc Polski". Nieskażone środowisko, bogate kompleksy leśne, urokliwe wsie z dominującą tradycyjną architekturą drewnianą oraz wyjątkowe, tajemnicze miejsca gwarantują dobry i ciekawy wypoczynek. Niezwykle malownicze zakątki naszej ziemi mogą nie tylko urzekać swym pięknem zwykłych turystów, ale i również mogą stanowić inspiracje w pracy twórczej dla wielu artystów.

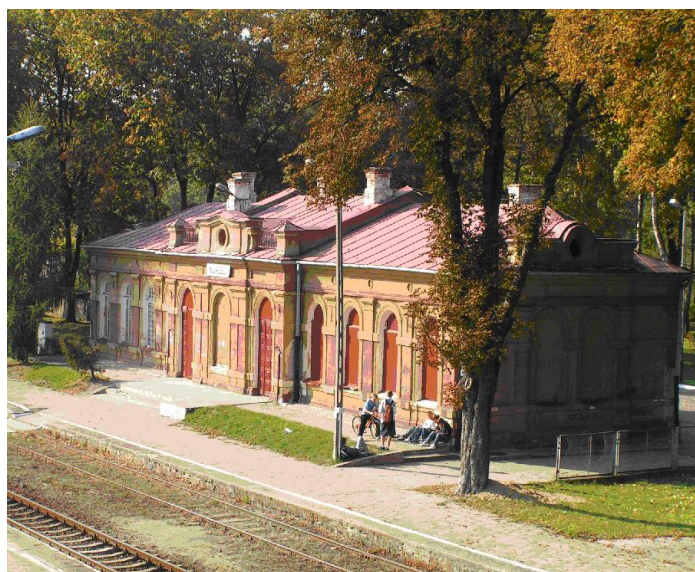
Zabytki

Wieża ciśnień zbudowana na początku XX wieku. Murowana z czerwonej cegły na zaprawie. Budynek na planie koła z dolną partią boniowaną poziomymi pasami. Otwory okienne zwieńczone ozdobnym łukiem wspierającym z kluczem. W połowie wysokości okien biegnie płaski gzyms kordonowy. Drzwi zamknięte analogicznie jak okna. Pierwsza kondygnacja rozdzielona od pozostałych płaskim gzymsem kordonowym. W drugiej kondygnacji małe okienka zamknięte łukami pełnymi z łukiem wspierającym nad nimi duże okna analogiczne jak w pierwszej kondygnacji z podokiennikami. Powyżej okien drewniana nadstawka z desek ułożonych pionowo. Wieża nakryta dachem wielopołaciowym z blachy z pozostałościami ozdobnych wiatrownic. Dach dodatkowo zwieńczony drewnianą latarnią z analogicznym dachem jak nad częścią główną.

Nurzec Stacja, wieża ciśnień w zespole dworca kolejowego

Dworzec zbudowany około 1906 roku. Budynek murowany z cegły, otynkowany. Posadowiony na cokole z ciosów kamiennych. Jednokondygnacyjny na planie prostokąta z ryzalitami środkowymi w częściach wzdłużnych. Otwory okienne i drzwiowe zamknięte łukiem pełnym. Osie wydzielone pilastrami z gładkimi trzonami. Ściany obiega profilowany gzyms cokołowy, gzyms kordonowy znajdujący się nad łukami otworów i wydatny, uskokowy gzyms wieńczący. Pomiedzy oknami płaski gzyms dzielący pilastry i okna. Elewacje wzdłużne z trójosiowymi środkowymi ryzalitami. W ścianie południowej ryzalit z drzwi wejściowymi w skrajnych osiach a w osi środkowej blenda powtarzająca kształt okien. W ryzalicie północnym trzy okna, wejście poza ryzalitem w czwartej osi. Elewacja wschodnia z analogicznymi podziałami, dwuosiowa, z dwoma blendami powtarzającymi kształt okien. Elewacja zachodnia analogiczna, dwuosiowa z drzwiami wejściowymi i blendą. Ryzality zwieńczone w połąci dachu attyką mieszczącą w centrum okulus i zwieńczoną wydatnym gzymsem, połączona metalową balustradą z narożną częścią ściany ogniowej. Ściany szczytowe również zwieńczone attyką mieszczącą w centrum okulus i zwieńczoną wydatnym gzymsem. Budynek przykryty dachem czterospadowym z blachy ocynkowanej malowanej na czerwono. Na dachu dwa mury ogniowe wyznaczające część środkową budynku.

Nurzec Stacja, dworzec kolejowy

Nurczyk, pozostałości parku